

Υπόθεση T-390/08

Bank Melli Iran **κατά** **Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης**

«Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα ληφθέντα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν με σκοπό να εμποδιστεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δέσμευση κεφαλαίων — Προσφυγή ακυρώσεως — Δικαστικός έλεγχος — Κατάχρηση εξουσίας — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα — Δικαίωμα της ιδιοκτησίας — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αρμοδιότητα της Κοινότητας»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Οκτωβρίου 2009 . . . Π - 3945

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας των πράξεων των θεσμικών οργάνων — Κανονισμός για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά του Ιράν — Δέσμευση των κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που συμμετέχουν ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων — Έκταση του ελέγχου — Διάκριση μεταξύ γενικών κανόνων και πράξεων εφαρμογής των γενικών αυτών κανόνων σε συγκεκριμένες οντότητες (Άρθρα 60 ΕΚ και 301 ΕΚ κανονισμός 423/2007 του Συμβουλίου)*
- 2. Πράξεις των οργάνων — Κύρος — Κοινοτικές πράξεις που αφορούν υλοποίηση σκοπών της Συνθήκης ΕΕ στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων — Εκτίμηση με βάση μόνον το κοινοτικό δίκαιο (Άρθρα 60 ΕΚ και 301 ΕΚ άρθρο 2 της Συνθήκης ΕΕ κανονισμός 423/2007 του Συμβουλίου)*

3. Ευρωπαϊκή Ένωση — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση των κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που συμμετέχουν ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων — Η αρμοδιότητα του Συμβουλίου δεν περιορίζεται στην υλοποίηση των περιοριστικών μέτρων που θεσπίζει το Συμβούλιο Ασφαλείας
(Άρθρα 60 ΕΚ και 301 ΕΚ κανονισμός 423/2007 του Συμβουλίου, έκτη αιτιολογική σκέψη και άρθρο 7 § 1 και 2)
4. Ευρωπαϊκή Ένωση — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση των κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που συμμετέχουν ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων — Απόφαση δεσμεύσεως των κεφαλαίων ιρανικής τράπεζας — Παράλειψη του Συμβουλίου να λάβει μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων κατά άλλων οντοτήτων που βρίσκονται στην ίδια θέση — Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως — Δεν υφίσταται
(Κανονισμός 423/2007 του Συμβουλίου, άρθρο 7 § 2 απόφαση 2008/475 του Συμβουλίου)
5. Πράξεις των οργάνων — Αιτιολογία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Έκταση — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση των κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που συμμετέχουν ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων — Ελάχιστες απαιτήσεις
(Άρθρο 253 ΕΚ κανονισμός 423/2007 του Συμβουλίου, άρθρο 7 § 1 και 2, και άρθρο 15 § 3)
6. Κοινοτικό δίκαιο — Αρχές — Δικαιώματα άμυνας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση των κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που συμμετέχουν ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων — Υποχρέωση κοινοποιήσεως των επιβαρυντικών στοιχείων — Έκταση
(Κανονισμός 423/2007 του Συμβουλίου, άρθρο 7 § 2 απόφαση 2008/475 του Συμβουλίου)
7. Κοινοτικό δίκαιο — Αρχές — Δικαιώματα άμυνας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση των κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που συμμετέχουν ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων — Δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα — Δικαίωμα ακρόασεως — Άσκηση των δικαιωμάτων προϋποθέτει προηγούμενη αίτηση του ενδιαφερομένου προς το Συμβούλιο
(Κανονισμός 423/2007 του Συμβουλίου, άρθρο 7 § 2 απόφαση 2008/475 του Συμβουλίου)
8. Ευρωπαϊκή Ένωση — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση των κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που συμμετέχουν ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων — Προσφυγή ακυρώσεως που ασκεί οντότητα που θίγεται από απόφαση δεσμεύσεως κεφαλαίων — Κατανομή του βάρους της αποδείξεως — Προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Δεν υφίσταται
(Κανονισμός 423/2007 του Συμβουλίου άρθρο 7 § 2 απόφαση 2008/475 του Συμβουλίου)
9. Ευρωπαϊκή Ένωση — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας — Περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν — Δέσμευση των κεφαλαίων προσώπων, οντοτήτων ή φορέων που συμμετέχουν ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων — Φύση των μέτρων αυτών — Δεν έχουν ποινικό χαρακτήρα
(Κανονισμός 423/2007 του Συμβουλίου)

1. Όσον αφορά την ένταση του δικαστικού ελέγχου, πρέπει να διακριθούν δύο είδη στοιχείων περιεχομένων στον κανονισμό 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν που σκοπούν να ασκήσουν πίεση στο κράτος αυτό ώστε να παρεμποδιστεί η διάδοση των πυρηνικών όπλων. Αφενός, τα άρθρα του κανονισμού αυτού προβλέπουν γενικούς κανόνες που καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής των περιοριστικών μέτρων που αυτός προβλέπει. Αφετέρου, το παράρτημα V του εν λόγω κανονισμού, που απαριθμεί τις οντότητες τις θιγόμενες από τα μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, αντιπροσωπεύει ένα σύνολο πράξεων εφαρμογής των προαναφερθέντων γενικών κανόνων σε συγκεκριμένες οντότητες.

Όσον αφορά τους γενικούς κανόνες που καθορίζουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής των περιοριστικών μέτρων, το Συμβούλιο διαθέτει ευρεία εξουσία εκτίμησης όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τη λήψη μέτρων οικονομικών και χρηματοοικονομικών κυρώσεων βάσει των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ, σύμφωνα με κοινή θέση εκδοθείσα στο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας. Δεδομένου ότι ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί, ειδικότερα, να υποκαταστήσει το Συμβούλιο όσον αφορά την εκτίμηση των αποδείξεων, γεγονότων και περιστάσεων που δικαιολογούν τη λήψη τέτοιων μέτρων, ο έλεγχος που ασκεί ο εν λόγω δικαστής πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων και των κανόνων περί αιτιολογίας, του υποστατού των πραγματικών περιστατικών, καθώς και της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών και καταχρήσεως εξουσίας. Ο περιορισμένος αυτός έλεγχος ισχύει, ειδικότερα, για την εκτίμηση των λόγων σκοπιμότητας

επί των οποίων στηρίζονται τέτοιες αποφάσεις.

Όσον αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως με την οποία μια οντότητα συμπεριλαμβάνεται στον κατάλογο του παραρτήματος V του κανονισμού 423/2007 δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, εναπόκειται στον κοινοτικό δικαστή να εξετάζει, λαμβανομένων υπόψη των λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν από την ενδιαφερόμενη οντότητα ή ελήφθησαν αυτεπαγγέλτως υπόψη, μεταξύ άλλων, αν μια συγκεκριμένη περίπτωση αντιστοιχεί σε μια από τις τέσσερις υποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχεία α' έως δ', του κανονισμού 423/2007. Τούτο συνεπάγεται ότι ο δικαστικός έλεγχος της νομιμότητας της επίμαχης αποφάσεως εκτείνεται στην εκτίμηση των γεγονότων και των περιστάσεων βάσει των οποίων δικαιολογείται η απόφαση, καθώς και στην εξέταση των αποδεικτικών και πληροφοριακών στοιχείων επί των οποίων στηρίζεται η εκτίμηση αυτή. Ο κοινοτικός δικαστής πρέπει επίσης να διασφαλίζει τον σεβασμό των δικαιωμάτων άμυνας και της εξ αυτών απορρέουσας υποχρέωσης αιτιολογήσεως καθώς και, ενδεχομένως, το βάσιμο των επιτακτικών λόγων που εξαιρετικώς επικαλείται το Συμβούλιο για τη μη τήρηση των υποχρεώσεων αυτών.

(βλ. σκέψεις 35-37)

2. Σκοπός των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ είναι η λήψη μέτρων εις βάρος τρίτων χωρών, που μπορούν να αφορούν τόσο την κυβέρνηση μιας τέτοιας χώρας όσο και τα άτομα και τις οντότητες που συνδέονται με την κυβέρνηση ή ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από αυτήν. Τα άρθρα αυτά της Συνθήκης ΕΚ έχουν την ιδιαιτερότητα ότι αποτελούν μια διόδο επικοινωνίας μεταξύ, αφενός, των δράσεων της Κοινότητας που συνίστανται στην επιβολή οικονομικών μέτρων και, αφετέρου, των σκοπών της

Συνθήκης ΕΕ στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων, δηλαδή της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας. Συγκεκριμένα, οι εν λόγω διατάξεις προβλέπουν ρητώς ότι μια δράση της Κοινότητας μπορεί να κριθεί αναγκαία για την πραγματοποίηση ενός από τους στόχους η επίτευξη των οποίων έχει ειδικά ανατεθεί στην Ένωση με το άρθρο 2 ΕΕ, ήτοι της εφαρμογής κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας. Πάντως, τα ανωτέρω ισχύουν με την επιφύλαξη της συνύπαρξης της Ένωσης και της Κοινότητας ως ολοκληρωμένων μεν αλλά διακριτών μεταξύ τους νομικών τάξεων, καθώς και του συστήματος συνταγματικής διαρθρώσεως σε πυλώνες που επέλεξαν οι συντάκτες των ισχυουσών σήμερα Συνθηκών. Κατά συνέπεια, μολοντί η δράση της Κοινότητας στο πλαίσιο των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ υλοποιεί έναν από τους στόχους της Ένωσης, εντούτοις η ανάληψη της δράσης αυτής στηρίζεται σε κοινοτικό πυλώνα. Επομένως, η νομιμότητα των πράξεων που εκδίδονται στον τομέα αυτό, όπως είναι ο κανονισμός 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, και οι πράξεις που τον εφαρμόζουν, πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των προϋποθέσεων που θέτουν οι κανόνες του εν λόγω πυλώνα, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων περί ψηφοφορίας. Επομένως, η κοινή θέση 2007/140, που εμπίπτει στον δεύτερο πυλώνα της Ένωσης, δεν συνιστά νομική βάση του κανονισμού 423/2007 και των πράξεων που τον υλοποιούν, πράγμα που συνεπάγεται ότι ο κανόνας περί ψηφοφορίας που έχει εφαρμογή στην έκδοση της εν λόγω κοινής θέσης ουδεμία επιρροή ασκεί.

(βλ. σκέψεις 44-47)

3. Αληθεύει όντως ότι η έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, υποχρεώνει το Συμβούλιο να ασκεί

την αρμοδιότητα που του ανατίθεται από το άρθρο 7, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους της απόφασης 1737 (2006) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Εντούτοις, η υποχρέωση επιδίωξης των στόχων αυτών ουδόλως συνεπάγεται ότι το εν λόγω άρθρο 7, παράγραφος 2 μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή μόνον ως προς τις οντότητες που θίγονται από τα περιοριστικά μέτρα που έλαβε το Συμβούλιο Ασφαλείας με την ίδια αυτή απόφαση. Συγκεκριμένα, από κανένα στοιχείο των άρθρων 60 ΕΚ και 301 ΕΚ δεν μπορεί να συναχθεί ότι η αρμοδιότητα που οι διατάξεις αυτές χορηγούν στην Κοινότητα περιορίζεται στην υλοποίηση των μέτρων που θεσπίζει το Συμβούλιο Ασφαλείας. Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο είχε την αρμοδιότητα να εκδώσει όχι μόνον το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 423/2007, που εφαρμόζει την προαναφερθείσα απόφαση επιβάλλοντας τη δέσμευση των κεφαλαίων των οντοτήτων που ορίζονται στην απόφαση αυτή, αλλά επίσης το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, που παρέχει τη δυνατότητα λήψης μέτρων δεσμεύσεως των κεφαλαίων άλλων οντοτήτων οι οποίες, κατά την άποψη του Συμβουλίου, συμμετέχουν, συνδέονται άμεσα με ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων.

Η μη λήψη μέτρων από το Συμβούλιο Ασφαλείας ή η υιοθέτηση συγκεκριμένης θέσης από το όργανο αυτό μπορούν, το πολύ, να ληφθούν υπόψη, μαζί με άλλα λυσιτελή στοιχεία, στο πλαίσιο εκτιμήσεως για τον καθορισμό του κατά πόσο πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007.

(βλ. σκέψεις 51-52)

4. Το καθοριστικό κριτήριο για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, και επομένως το κριτήριο σύγκρισης που εφαρμόζεται για να καθοριστεί η ύπαρξη ενδεχόμενης παραβίασης της αρχής της ίσης μεταχείρισης, είναι εκείνο που αφορά το ζήτημα αν η ενδιαφερόμενη οντότητα συμμετέχει, συνδέεται άμεσα με ή παρέχει στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων.

Οσάκις μια ιρανική τράπεζα αναγνωρίζεται, με απόφαση εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, ως οντότητα που παρέχει στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων ενώ δεν προβάλλει, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως κατά της αποφάσεως αυτής, κανένα παραδεκτό λόγο ικανό να αμφισβητήσει το βάσιμο της διαπίστωσης αυτής, ακόμα και αν υποθεθεί ότι το Συμβούλιο στην πραγματικότητα παρέλειψε να λάβει μέτρα δεσμεύσεως των κεφαλαίων κατά ορισμένων άλλων ιρανικών τραπεζών που συμμετέχουν, συνδέονται άμεσα με ή παρέχουν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να προβληθεί εγκύρως από την ενδιαφερόμενη οντότητα, δεδομένου ότι η αρχή της ίσης μεταχείρισης πρέπει να συνδυάζεται με την αρχή της νομιμότητας, σύμφωνα με την οποία κανείς δεν μπορεί να επικαλείται υπέρ αυτού παρανομία που διαπράχθηκε προς όφελος τρίτου.

(βλ. σκέψεις 57-59)

5. Το Συμβούλιο οφείλει, δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 3, του κανονισμού 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, να γνωστοποιεί στη θιγόμενη οντότητα ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους όταν εκδίδει απόφαση περί δεσμεύσεως των κεφαλαίων της, εκτός αν επιτακτικοί λόγοι αναγόμενοι στην ασφάλεια ή απορρέοντες από τις διεθνείς σχέσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών της αποκλείουν τη γνωστοποίηση ορισμένων στοιχείων. Το Συμβούλιο οφείλει επίσης να αναφέρει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η νόμιμη δικαιολόγηση της αποφάσεώς του και τις σκέψεις που το οδήγησαν να λάβει την απόφαση αυτή. Κατά το μέτρο του δυνατού, η αιτιολογία αυτή πρέπει να κοινοποιείται είτε ταυτόχρονα με τη λήψη του επίμαχου μέτρου είτε το συντομότερο δυνατό μετά τη λήψη του. Η εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 423/2007 απαιτεί η ενδιαφερόμενη επιχείρηση να συμμετέχει, να είναι άμεσα συνδεδεμένη με ή να παρέχει στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Κατά συνέπεια, εκτός από την αναφορά της νομικής βάσης του λαμβανόμενου μέτρου, η υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει το Συμβούλιο αφορά ακριβώς το γεγονός αυτό.

Ωστόσο, η αιτιολογία πρέπει να προσαρμόζεται στη φύση της επίμαχης πράξεως και του πλαισίου στο οποίο αυτή εκδόθηκε. Δεν απαιτείται η αιτιολογία να προσδιορίζει όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που έχουν επιρροή, καθόσον το ζήτημα της επάρκειας της αιτιολογίας πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της πράξεως αυτής, αλλά και το πλαίσιο της και το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα. Ειδικότερα, μια βλαπτική πράξη είναι επαρκώς αιτιολογη-

μένη εφόσον εκδόθηκε εντός πλαισίου που είναι γνωστό στον ενδιαφερόμενο και το οποίο του παρέχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί το περιεχόμενο του ληφθέντος έναντι αυτού μέτρου.

(βλ. σκέψεις 81-83)

6. Μια απόφαση, όπως η απόφαση 2008/475, περί εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, η οποία θεσπίζει μια τροποποιημένη έκδοση του παραρτήματος V του κανονισμού 423/2007, παράγει αποτελέσματα *erga omnes*, εφόσον απευθύνεται σε ένα σύνολο παραληπτών που καθορίζεται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, οι οποίοι υποχρεούνται να δεσμεύσουν τα κεφάλαια των οντοτήτων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του εν λόγω παραρτήματος. Εντούτοις, η απόφαση αυτή δεν έχει αποκλειστικώς γενικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι η δέσμευση των κεφαλαίων αφορά ονομαστικώς οριζόμενες οντότητες, που θίγονται άμεσα και ατομικά από τα ατομικά μέτρα που θεσπίστηκαν ως προς αυτές. Επιπλέον, η δέσμευση των κεφαλαίων έχει σημαντικές συνέπειες για τις ενδιαφερόμενες οντότητες, καθόσον το μέτρο αυτό είναι ικανό να περιορίσει την άσκηση των θεμελιωδών τους δικαιωμάτων. Υπό τις περιστάσεις αυτές, λαμβανόμενης υπόψη της ανάγκης να διασφαλιστεί η τήρηση των δικαιωμάτων αυτών, που συνιστούν συγχρόνως ουσιαστικά και διαδικαστικά δικαιώματα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Συμβούλιο οφείλει, στο μέτρο του δυνατού, να γνωστοποιεί στις ενδιαφερόμενες οντότητες, μέσω ατομικής κοινοποίησης, τα μέτρα της δεσμεύσεως των κεφαλαίων τους.

Εντούτοις, οσάκις, μολονότι το Συμβούλιο δεν τήρησε την υποχρέωση γνωστοποίησης της αιτιολογίας της απόφασης δεσμεύσεως κεφαλαίων στην ενδιαφερόμενη οντότητα ούτε της κοινοποίησε ατομικώς την εν λόγω απόφαση, η θιγόμενη από τα μέτρα αυτά οντότητα ενημερώθηκε εγκαίρως και επισήμως για την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως καθώς και για το ότι μπορούσε να αναζητήσει την αιτιολογία της στην Επίσημη Εφημερίδα, η παράλειψη του Συμβουλίου δεν έχει ως αποτέλεσμα να στρεφτεί η εν λόγω οντότητα από τη δυνατότητα να πληροφορηθεί εγκαίρως την αιτιολογία της αποφάσεως και να εκτιμήσει το βάσιμο του μέτρου της δεσμεύσεως των κεφαλαίων της που ελήφθη εναντίον της.

Επιπροσθέτως, στο μέτρο που η αρχική απόφαση δεσμεύσεως των κεφαλαίων μιας οντότητας, όπως η απόφαση 2008/475 όσον αφορά την προσφεύγουσα, πρέπει να επιβάλλεται αιφνιδιαστικώς, δεν απαιτείται, πριν την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως, να κοινοποιούνται στην ενδιαφερόμενη οντότητα τα εις βάρος της στοιχεία ούτε να παρέχεται σε αυτήν δικαίωμα ακροάσεως.

(βλ. σκέψεις 86, 88-90, 93)

7. Στο πλαίσιο μιας αποφάσεως δεσμεύσεως κεφαλαίων όπως η απόφαση 2008/475, περί εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, όταν έχουν κοινοποιηθεί στην ενδιαφερόμενη οντότητα επαρκώς ακριβείς πληροφορίες που της παρέχουν τη δυνατότητα να καταστήσει λυσιτελώς γνωστή την άποψή της επί των εις βάρος της στοιχείων που λαμβάνει υπόψη του το

Συμβούλιο, η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας δεν προϋποθέτει ότι το θεσμικό αυτό όργανο υποχρεούται να παράσχει με δική του πρωτοβουλία πρόσβαση στα έγγραφα που περιέχει ο φάκελός του. Το Συμβούλιο υποχρεούται να εξασφαλίζει τη δυνατότητα προσβάσεως σε όλα τα μη εμπιστευτικά διοικητικά έγγραφα που αφορούν το επίμαχο μέτρο μόνον κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου.

Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά το δικαίωμα ακροάσεως. Συγκεκριμένα, η οντότητα που θίγεται από μια αρχική απόφαση δεσμεύσεως των κεφαλαίων της έχει δικαίωμα ακροάσεως ενώπιον του Συμβουλίου μετά την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως. Εντούτοις, δεν είναι υποχρεωτικό να διεξαχθεί αυτεπαγγέλτως ακρόαση από το θεσμικό αυτό όργανο, δεδομένης της δυνατότητας την οποία έχουν επίσης οι ενδιαφερόμενοι να ασκήσουν άμεσα προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου.

(βλ. σκέψεις 97-98)

8. Στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου με αντικείμενο την ακύρωση αποφάσεως δεσμεύσεως κεφαλαίων που εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, διαδικασίας την οποία κινεί η οντότητα που θίγεται από την απόφαση αυτή, η προσκόμιση, εκ μέρους του Συμβουλίου, αποδεικτικών

στοιχείων προς στήριξη της παρατιθέμενης στην προσβαλλόμενη απόφαση αιτιολογίας, καθίσταται αναγκαία μόνον αν η προσφεύγουσα οντότητα προβάλλει παραδεκτό λόγο που αμφισβητεί το βάσιμο της διαπίστωσης ότι παρέχει στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Υπό τις περιστάσεις αυτές, και χωρίς να υποχρεούται η προσφεύγουσα να προσκομίσει αρνητική απόδειξη, το Συμβούλιο οφείλει να προσκομίσει τα αποδεικτικά και πληροφοριακά στοιχεία στα οποία στήριξε την εκτίμησή του, προκειμένου αυτά να εξεταστούν από τον κοινοτικό δικαστή. Ωστόσο, όταν η προσφεύγουσα δεν προβάλλει τέτοιον λόγο, η μη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων από το Συμβούλιο δεν μπορεί να συνιστά προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

(βλ. σκέψη 107)

9. Στο μέτρο που τα κεφάλαια των οντοτήτων στις οποίες επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα του κανονισμού 423/2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, δεν υπόκεινται σε κατάσχεση λόγω του ότι αποτελούν προϊόντα εγκλήματος, αλλά σε συντηρητική δέσμευση, τα μέτρα αυτά δεν συνιστούν ποινική κύρωση. Ομοίως, η επιβολή των εν λόγω μέτρων δεν σημαίνει ότι προσάπτεται κατηγορία ποινικής φύσεως στις οικείες οντότητες.

(βλ. σκέψη 111)